

ROTEM

DOBŘUŠSKÝCH SKAUTŮ

ČERVENEC 2009/ROČ. 2

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

po delší době Vás opět zdravím a přináším Vám další číslo našeho oběžníku. Venku je sice krásné letní počasí, ale až Vám Vaše plány zkazí letní bouřka s deštivou přeháňkou, vzpomeňte si na nás a v klidu si Totem za hřmění a blesků přečtěte..

A co Vám tentokrát nabízíme?

Téma čísla je věnováno lovení bobříků. Díky Jaroslavu Foglarovi snad každý zatoužil mít splněných všech 13 zkoušek. A že díky velkému úspěchu nezůstalo jen u nich, to si můžete přečíst v článku Ondry.

V dalších kratších reportážích se dozvíte, co dělalo celé středisko v červnu.

U světlušek proběhly volby názvu páteční družinky a taky se vypravily na velice zajímavou výpravu. Skotík nám to vše detailně popsal.

Vlčata zas celkem netradičně ukončili celý skautský rok. Pro kluky to prý bylo velmi milé překvapení. Jaké? To Vám napsal Gor.

Skautky měly červen spěstřený krajským kolem Svojsíkova závodu. Jak holky dopadly, co vše je tam čekalo a kde vůbec byly, to Vám poví Hanča.

Mohykáni zas měli každou schůzku v jiném duchu. O tom, jak hráli basket, nebo stavěli přístřešky se dočtete od Minimogice.

Ani oldskauti v červnu nezaháleli. Kam se vypravili a co všechno na

výletě viděli se můžete dozvědět od sestry Jindry.

V rubrice Stalo se nedávno vzpomínáme na tábor na Orlickém Záhoří v r. 2003. Pro ty, kdo tam byli, to bude milé ohlédnutí, pro ostatní zajímavé vyprávění o táborových hrách.

V pozvánkách Vás pozveme... No kam jinam než na Záhoří?! :)

Osobností na rozhovor jsme nakonec vybrali několik, ale všechny mají jedno společné -jsou to táborové kuchařky.

Nyní víte, o čem to tentokrát bude :) Mně už tudíž zbývá jen jediné -popřát Vám pěknou četbu a slunné léto s mnoha nezapomenutelnými zážitky.

Parluc

Obsah Totemu

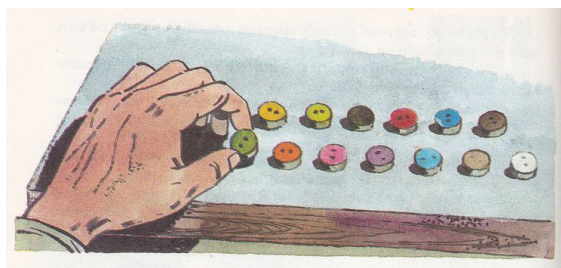
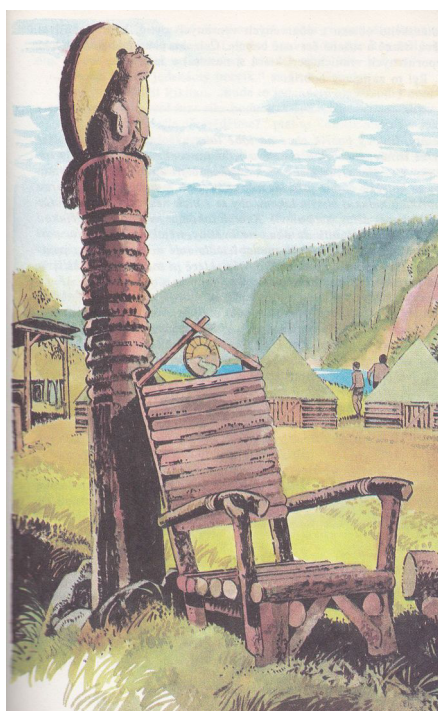
2 -	Úvodní slovo	13 -	Pozvánka
	Obsah Totemu		- Vegáč
3 -	Téma čísla	14 -	Rozhovor s ...
	- Lovení bobříků		... táborovými kuchařkami
6 -	Střediskové dění	16 -	Poslední strana
	- Světlušky		- Uzávěrka, V příštím čísle, Tiráž
	- Vlčata	17 -	Citát
	- Slunečnice		
	- Mohykáni		
	- Oldskauti		
12 -	Stalo se nedávno...		
	- Tábor OZ 2003		

TÉMA ČÍSLA

LOVENÍ BOBŘÍKŮ

Když psal Jaroslav „Jestřáb“ Foglar knihu Hoši od Bobří řeky, vymyslel si do příběhu pro své chlapce – ale nakonec vlastně i pro chlapce (a děvčata), kteří poté knihu se zájmem četli – tzv. „bobříky“. Jednalo se o určité, přesně vymezené zkoušky, které parta kluků, během svého pobytu v přírodě, plnila. Za splnění jednotlivých zkoušek si přišívali na kroje dřevěná kolečka v barvě „bobříka“. Ten nejlepší jich mohl mít až 13. Kniha měla velký ohlas, byl vydán i druhý díl – Strach nad bobří řekou –, pro který Jestřáb rovněž vymyslel dalších 13 zkoušek. Tyto zkoušky byly stejných barev, avšak znak čtyřhranného tvaru. Nemilou a zajímavou pravdou je, že toto počínání Jaroslava Foglara bylo považováno za protiskautské, podle zlých jazyků narušoval Foglar skautské zkoušky – Tři Orlí pera atd.. Zda tomu tak není, nebo zda opravdu knižní postava Rikitana, který zkoušky pro chlapce vymýšlel, aby ozkusil, zda jsou stejně zdatní jako indiánští hoši, měla zlé úmysly, nechám na každém z vás.

Bobřík???

Možná se mnozí ptáte, proč zrovna „bobřík“? Odpověď je jednoduchá a ten, kdo četl knihu, ji ví.

Rikitan připomíná hochům příběh o Royovi, který jim vyprávěl:

„Pamatujete se, jak jednoho dne našel Roy v podkroví srubu třináct hřebíků a jak neustal dříve, dokud na každém z nich nevisela jedna kůže z vlastnoručně uloveného bobra? A jak teprve když všech 13 ulovil, začal sám sebe považovat za mladého muže?“

Nuže, my také budeme lovit třináct bobrů jako Roy! Jenže Roy lovil skutečná zvířata, ale my budeme lovit třináct důkazů, že jsme takoví, jako byl Roy! Každý zdatný důkaz bude jedním takovým Royovým bobrem.

A tak jako se Roy teprve po ulovení třinácti bobrů považoval za muže, tak i my teprve po vykonání těch třinácti těžkých úkolů budeme považovat za takové, jako byl Roy. Budeme pak skutečnými Hochy od Bobří řeky! Nejen podle jména, ale opravdu podle toho, co dovedeme a jací jsme...“

Bobříci jsou skvělou inspirací na letní tábory, na výpravy, ale i na celoroční činnost například do dalšího roku s mladšími oddíly. Samozřejmě můžete přidat i své vlastní nápady a poupravit pravidla, aby byly zkoušky ještě zajímavější, popřípadě pro schopné jedince těžší. Avšak moc je nemeň, ať neztratí zkoušky „své kouzlo“.

1. BOBŘÍK MRŠTNOSTI

Roy, chlapec z Rikitanova příběhu, naslouchá indiánskému náčelníkovi Svištícímu šípu, který ho chce prověřit, zda je stejně zdatný jako mladí indiáni. První zkoušku splnil, byl-li mrštný a rychlý.

2. BOBŘÍK MÍŘENÍ

Stejně jako musí indiáni velmi dobře mířit svými šípy a tomahavky na zvířata či nepřítelé, musel umět Roy házet kameny do předem vyhrazeného území z určité vzdálenosti. Ta byla 7,5m od čtverce 1x1m. Bobříka získal, pokud hodil 80 ze 100 kamenů přesně – počítal se i odraz VEN ze čtverce, nikoli však odraz kamenu od země DOVNITŘ.

3. BOBŘÍK ZÁCHRANY

Vlastníš alespoň malou lékárničku? Umíš podávat první pomoc? Víš, co s odřeninou? Jak se zachováš, uštkne-li tvého kamaráda (či tebe) had? Znáš záchranná telefonní čísla – 150, 155, 158? Víš ještě mnohem a mnohem více? Pak je bobřík tvůj!

4. BOBŘÍK PLAVÁNÍ

Svůj um předvedeš, pokud uplaveš alespoň 60 m vkuse libovolným stylem.

5. BOBŘÍK DOBRÝCH SKUTKŮ

Tento bobřík ti ukládá udělat alespoň 100 dobrých skutků – dobře si je zaznamenej! A buď na sebe patřičně tvrdý, pomáhat nosit nákupní tašku každý den svojí tetě není zrovna příkladný dobrý skutek!

6. BOBŘÍK ODVAHY

Pouze ten, kdo dokáže projít stanovenou trasu nočním terénem, splnit zadané úkoly a vrá-

tit se v pořádku, zkoušku splnil. Ti nejodvážnější však navštěvují místa, ze kterých jim jde ve dne strach.

7. BOBŘÍK KVĚTIN

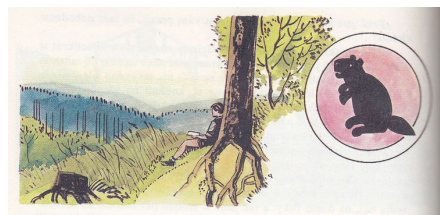
Každý dobrý indián zná přírodu jako vlastní mokašiny. Léčivé i jedovaté rostliny dokáží poznat i podle čichu. Poznej alespoň 50 stromů, keřů či rostlin a tento zelený bobřík je tvůj!

8. BOBŘÍK VELKÉHO MLČENÍ

Určitě jedna z nejtěžších indiánských zkoušek. Že ne? Potom toto tvrzení vyvrát tím, že budeš 24 hodin vkuse mlčet.

9. BOBŘÍK OSAMĚLOSTI

Probud' se s východem slunce, odejdi a vrať se za soumraku, aniž by tě kdokoli spatřil. Toulej se osaměle přírodou, nebo se schovej. Tak jako tak vydrž sám 10 hodin.

10. BOBŘÍK ZURČNOSTI

Vyřezej ze dřeva 13 stejných koleček o průměru 1cm, nabarvi je v barvách bobříků a poté do každého udělej díрку, aby sis mohl jednotlivé kusy přiřívát na svůj táborový kraj. Pokud jsi opravdu zručný, vyrobíš i něco užitečného pro ostatní.

11. BOBŘÍK SÍLY

V životě budeš často potřebovat svou sílu, dokaž, že ji máš tím, že se 5x přitáhneš rukama na větev, která je ve stejné výšce, jako tvoje napnuté paže.

12. BOBŘÍK HLADU

Indiáni se při toulání přírodou musí naučit vydržet bez jídla – často žádné nenaleznou, ani neuloví. Buď jako oni, vydrž jeden den pouze o čisté vodě!

13. BOBŘÍK UŠLECHTILOSTI

Buď takový, jako Rikitanův Roy, chlapec z příběhu. Nemluv sprostě, pomáhej, nešid', chovej se slušně, buď milý, užívej si života. Je to příliš jednoduché, nezdá se ti? Vydrž to 30 dní a tato třináctá zkouška bude nejtěžší, kterou jsi splnil! Pocítíš-li, že se nechováš dobře, začni počítat dny od začátku.

14. BOBŘÍK INDIÁNSKÝCH MĚSÍCŮ

Umiš hovořit jiným jazykem? A hlavně tím indiánským, když jím chceš být? Nauč se alespoň pojmenovat a namalovat indiánské měsíce.

15. BOBŘÍK HMATU

Vyzvi své přátele k souboji – zavaž si oči, odstartuj a začni seřazovat libovolný počet (pro všechny zúčastněné však stejný!) geometrických tvarů vystřižených z papíru dle hmatu na jednotlivé hromádky. Bobříka dostane borec s nejlepším časem.

16. BOBŘÍK PAMĚTI

Zapamatuj si 10 úkolů a 10 různých libovolných dvojčiferných čísel v přesném pořadí po sobě, v jakém jsi je našel – většinou se tento bobřík plní hrou „Čísla pod kameny“, kdy je pod jednotlivými kameny na trase ukryto dvojčiferné číslo. Hráč běží od jednoho k druhému a v cíli čísla odříká.

17. BOBŘÍK ŽÍZNĚ

Vydrž v parném dni 6 hodin bez pití. Ale pozor! Až nebudeš moct, nepřeceňuj se, zůstaň rovněž vždy v dohledu ostatních!

18. BOBŘÍK HVĚZD

Víš, podle čeho se v krajině orientovali indiáni? Podle noční oblohy. Znali každou hvězdu, souhvězdí. Nauč se poznat alespoň vybraných 10 názvů souhvězdí z milionů nočních světélek.

19. BOBŘÍK OHNĚ

Na vždy je počasí k táboráku ideální a dřevo suché. Ukaž, že dokážeš rozdělat oheň v dešti z mokrého dřeva, musí vydržet plá-

polat alespoň 5 minut.

20. BOBŘÍK ČASU

Zkouškou projdeš, pokud uhádneš bez kontroly času jednu hodinu co nejpřesněji. Splést se můžeš pouze o 5 minut.

21. BOBŘÍK BAREV

Tři kusy bílé látky pěkně obarvi tebou vybranými rostlinami. Následně své dílo ukaž a vysvětli, ze která rostlina ti k obarvování pomohla.

22. BOBŘÍK SLEPOTY

Indiánské kmeny měly často ve svém táboře zajatce. Staň se jím dobrovolně, sedni si na místo, zavaž si oči a dvě hodiny se nehni z místa. Vydržíš-li, splníš růžového bobříka.

23. BOBŘÍK HBITOSTI

Vyzvi své kamarády k lovu tohoto bobříka. Postav se ke zdi 2 metry dlouhé, nesmíš od ní utéct, tvoji kamarádi se tě budou snažit trefit míčkem, uhýbej se! Pokud se uhneš 80 ze 100, jsi hbitý.

24. BOBŘÍK INDIÁNSKÝCH SIGNÁLŮ

Nauč se tajnou řeč, pošli 12 znaků v morseově abecedě za minutu svému kamarádovi. Poté ještě 15 znaků za minutu v tzv. semaforu.

25. BOBŘÍK ULOUPENÝCH MÍST

Poznej nové kraje, nasbírej 50 pohledů různých českých měst a ukaž je svým kamarádům. Kdo ví, zda jste třeba s někým nenavštívili jedno stejné.

26. BOBŘÍK VĚRNOSTI

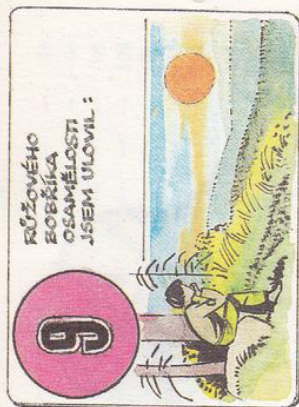
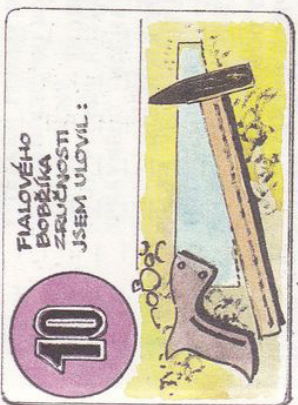
Buď věrný svým kamarádům a slibům. Vydrž jeden rok v některém oddíle, uskupení, klubu atd.

OBRÁZKY PŘEVZATY Z KNIHY HOŠI OD BOBŘÍ ŘEKY JAROSLAVA FOGLARA.

Hodně štěstí při lovu

Přehled ulovených bobříků

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

ODDÍL SVĚTLUŠEK

Událostmi měsíce se pro světlušky staly dvě věci. První byla volba názvu páteční družinky a další bylo seznámení (osobně!!) s Taťkou Šmoulou! :-)

„Volba“

Schůzka, na které jsme název volily, probíhala trochu netradičně. Kolem klubovny bylo poschovááno 12 šifer, které holky měly rozluštit. Z nich zjistily „žhavé“ kandidáty na název a měly z nich vybrat 4 nejhezčí. Tak třeba: „Má červenou hlavičku, jen jednu nožičku, na nožičce sukničku a hová si v lesíčku.“ Co je to? :-). Ano, bo rafinovaná LHMIHMŠHM-KHMY.:-) Ty nejrychlejší z nás se dozvěděly, jak to vlastně bylo doopravdy se Sněhurkou a kolik všeho měla! Hrály jsme totiž hru s číslovkovou pohádkou. V závěru schůzky proběhla samotná volba. Do užšího výběru se dostaly: Volavky, Sýkorky, Myšky a Lišky. Každá na papírek napsala svého favorita. Problém byl, že světlušek bylo devět, takže si tipněte, jak to asi tak mohlo dopadnout...:-D Po třech hlasech získaly Sýkorky, Myšky a Lišky. Tak jsme se do volby zapojily i my – Kafka, Šárka a Skotík. Ano, jak jistě tušíte, vyřešit problém jsme nepomohly. Byly jsme totiž také tři a každá si jak na potvoru vybrala jiný název! Opět jsme tedy byly tam, kde na začátku, protože všechny názvy získaly stejný počet hlasů! Proběhla tedy přímá volba. Někdo tedy musel změnit názor, jinak bychom se nehnuly z místa. Proto jsme holky nabádaly, ať si ještě jednou promyslí, jaký název se jim líbí nejvíce. Jako první jsme veřejně hlasovaly pro Lišky, pro které nakonec zdvihlo ruku 7 z nás, takže páteční družinka světlušek byla 5.6. slavnostně pokřtěna na LIŠKY!:-)

„Seznámení s Taťkou Šmoulou a Mistryně uzlování“

Příští schůzku (pátek 12.6. - sobota 13.6.2009) se konala výprava do země Šmoulů (tedy do okolí Potštejna), kde má svoji chaloupku Taťka Šmoula. Celé páteční odpoledne vytrvale pršelo; s přiblížováním času našeho odjezdu, začaly padat i kroupy; takže bylo šťastným překvapením, když se na autobusové zastávce sešlo šest nadšených světlušek (Alička, Anetka, Bára, Klárka, Kristýnka a Maruška) s velkými ranci na zádech a starostlivými maminkami. Před odjezdem v 16,08 jsme se rozloučily s Kafkou, která dnes také odjíždí, ale ne s námi, nýbrž na 3 měsíce za moře pracovat do kempu.

Vyjely jsme.:-) V Rychnově jsme se sice trochu lekly, že nám ujel autobus, ale naštěstí to nebyl „ten náš“.:-) Naším cílem byl Potštejn, kde jsme měly hledat „modrou stopu“ (fáborky od Taťky Šmouly). Světlušky se vrhaly na každý modrý papírek na zemi a málem by snad naskákaly i do kontejnerů (naštěstí jsou modré „jen“ na papír).:-) Chtěly jsme vyzkoušet pítčko, ale bohužel bylo mimo provoz, v potra-

vinách jsme dokoupily potřebný proviant, a až u řeky Anetka s Bárou našly první modrý fáborek, takže velká radost.:-) Od té doby už jsme holky moc neviděly, jak rychle se vzdalovaly za každým dalším modrým fáborkem, aby z nich byly pravé Šmoulinky nejšmoulinkovatější. - Taťka Šmoula by měl jistě radost. Stopa vedla za tábořištěm Vochtánka přes most, kde přešla do lesa. Tam se chudák Anet natáhla, ale i my starší měly co dělat, zejména na kluzkém mostku.:-) Jakmile začalo znovu pršet, už jsme viděly domeček Taťky Šmouly. U dveří nás čekala zašifrovaná zpráva, kterou nám nahlas přečetla Kristýnka. Taťka Šmoula se v ní omlouval, že musel odjet na služební cestu a ať se mu hezky o domeček staráme. Klíček jsme si ale musely najít samy. Opět zabodovala Anet. V domečku ale nefungovala elektřina, proto jsme zavolaly na pomoc Koumáka, který jak známo, všechno vykoumá.:-) Přišel nejenom Koumák, ale i Taťka Šmoula, který si zřejmě služební cestu rozmyslel, jak nás uviděl.:-) Po ubytování a bouřlivém dělení postýlek jsme začaly připravovat večeri. Část holčiček šla pomáhat

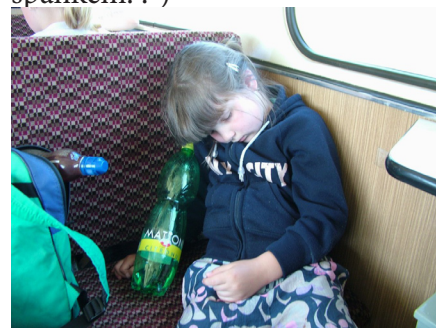

Tatkoví Šmoulovi a Koumákovi s přípravou ohně, ostatní pomáhaly v kuchyni a nosily talířky ven. Po slavnostním opečení buřtů (jeden i památně spadl do ohně), když už jsme měly plná bříska, se holky jaly prozkoumávat okolí, protože už nepršelo. Běhaly a dováděly po louce a pak si zřídily šnečí farmu. Když už se začalo stmívat, sešly jsme se v domečku na Mistryni uzlování. Hodinu jsme si navzájem opakovaly všech 7 uzlů, abychom si pak vyzkoušely, která z nás je nejrychlejší. S obrovským náskokem vyhrála Kristýnka se svými 34,41 sekundami!! Gratulujeme!-) Odměnou byl pravý šmoulí nápoj a fotografie naší nové Mistryně, která už visí v naší klubovně! Uvidíme, jestli za rok Kristýnka svůj titul obhájí. Na druhém místě byla Anetka a třetí Maruška. Pak jsme udělaly Alicce „hobla“, protože dneska měla narozeniny, zapěly jsme několik pís-

ní a odebraly jsme se do říše snů, ale že to teda trvalo. Holky stále štěbetaly, baštily a smály se. Ovšem v 7,15 už jsme běhaly bosky po louce, abychom se rozcvičily před náročným pochodem! :-) Nejdříve vyskočila ze spacáku Alicka, na kterou tak čekalo „vítězné

Granko“. Po balení, ranní hygieně, úklidu chaloupky, focení a skotačení na louce jsme hodily batohy na ramena, holky si rozdělily do batůžků náš budoucí oběd, a vydaly jsme se zhruba v 9,30 přes Brnou na Litice podél řeky Orlice. Maruška s Kristýnkou kontrolovaly naše putování na mapě. Sluníčko krásně zářilo, Potštejn taky zářil daleko do kraje a i Světlušky nám zářily. :-) A aby nám cesta rychleji ubíhala, hrály jsme: „Povodeň, Tornádo a Bomba“ a občas to bylo opravdu zajímavé!! Kolem poledního jsme konečně dorazily do Litic, kde jsme rozdělaly naše ležení u mostu a začaly vařit. Málem jsme ale o oběd přišly, protože Báře se podařilo převrhnout nádobu s vodou, tak se se Šárkou vydaly do nejbližší chaloupky pro vodu. Než jsme se nadláblý, holky hrály Cukrkávalimonádačajrumbumbác.:-) Po obědě jsme si šly omýt hrnečky pískem a mechem

do Orlice, kde jsme nakonec nedolaly a sundaly botky, abychom si osvěžily naše zmožené nožky. Někdo zvládnul nejenom nohy, ale i kalhoty, žéé?:-) Protože se ovšem blížil čas odjezdu našeho vlaku, sbalily jsme svoje saky paky a vyšly bosky k nádraží. Holky se ovšem rozhodly, že si vyzkouší, jak máme těžké batohy, tak Bára nesla můj, Alicka Pidi a Anetka Šárky. Batohy zřejmě nebyly až tak těžké, protože Bára si při běhu stačila odřít palec, který ji pak Maruška ošetřila. (náplast z KPZ to jistila. :-) Cestou jsme si koupily nanuky a potkaly Tatku Šmoulu s Koumákem, kteří nám přivezli zbytek věcí (spacáky a karimatky). Na nádraží jsme se s nimi srdečně rozloučily a Tatku Šmoulu ještě na rozloučenou poškádlily karimatkou. Ve vlaku jsme hrály hru „Šly tři opičky do porodnice“ a docela jsme se nasmály, hlavně když si holky začaly na opičky opravdu hrát a všeset se, kde mohly. Pak se ale všechny přesunuly na konec vlaku a sledovaly ubíhající koleje. Anet dokonce usnula tvrdým a spravedlivým spánkem. :-)

V Dobrušce už nás čekala maminka Šárky, vzala nám do klubovny nejtěžší batohy, a i ostatní maminky a tatínkové. S ostatními světlůškami jsme se pěšo přemístily ke klubovně, kde jsme také naši Šmoulí výpravu zakončily. Takže,... uvidíme se na táboře :-)!

V hvozdík

ODDÍL VLČAT

Tento měsíc byl významný tím, že byl pro vlčata posledním měsícem chození do školy a zároveň na páteční schůzky vlčat, poté již následují prázdniny a Skautský tábor Orlické Záhoří 2009.

První schůzku v měsíci červnu jsme šli na Trojci a tam se dohrávala hra z minulého týdne (měsíce). Byla to hra dosti podobná hraničářům jen s tím rozdílem, že za úkol bylo přes hranice přenést talisman v podobě čepice, takže to bylo velmi komplikované. Sice chvilku dalo, než všichni pochopili pravidla, ale nakonec si myslím, že hra byla fajn a každý si ji užil, jak jen mohl. Po ukončení hry jsme odešli ke klubovně, dali pokřik a šli domů.

Předposlední schůzku jsme měli v plánu jít ven, a tak se šlo, Sice počasí vypadalo že bude pršet, ale vlčata mě řekli, že nejsou z cukru, tak to má být. Šli jsme za garáže nad sídlištěm a v území 20x20 metrů byly rozmístěny číslice od jedničky po dvacítku modré a červené, celkem čtyřicet. A vlčata byly rozděleny do svých družin. Měli za úkol po jednom vběhávat do území a hledat svoje číslo napsáno svojí barvou, ten co běžel první tak měl jedničku, druhý dvojku atd. Když jsme byli v největším zápalu do hry, tak nás schladil slejvák. Rychle jsme zbalili své věci a utíkali do klubovny. Jako na potvoru, když už jsme byli v klubovně, přestalo pršet, ale stej-

ně jsme byli mokří od hlavy až k patě. Začalo se sušit a já jsem rychle zaběhl vařit čaje. Teplý čaj se rádně osladil a byl moc dobrý. Schůzku jsme ukon-

čili o chvilku dříve, protože nemělo cenu zmrzovat v mokřém strojení a tak jsme dali pokřik a šli jsme dom.

Na poslední schůzce jsem byl já a Béna. Vlčatům jsme neřekli, co budeme celou schůzku dělat a rovnou jsme se vydali na cestu do Provozkého údolí. Po chvíli cesty jim došlo, že jdeme právě tam. Šli jsme svižným krokem, abychom měli dost času na náš plán. Když jsme došli na plácek obklopený skalami tak jsme Vlčata rozdělili do tří skupinek a každé jsme dali jiný úkol, první dostaly přinést

chrastí na podpal, druhá dřevo na přiložení a třetí naboděnka na buřty. To už Vlčata věděli, co budou dělat a s chutí a hladem se

pustili do práce. My jsme zatím trochu upravili ohniště. Poté byl postaven oheň (buřták) zapálil se a mohlo se opékat. Když se všichni dosyta najedli, tak jsme uhasili (počůrali) oheň, pouklidili plácek a dali se na cestu zpátky. U klubovny zazněl tradičně pokřik, rozloučili jsme se a odebrali se domů.

ODDÍL SLUNEČNÍČ

V měsíci červnu nás čekaly poslední čtyři družinovky tohoto „skautského roku“. První z nich se konala hned prvního. Jelikož neobsazených částí ostrovů bylo stále dost a času na jejich získání málo, i tentokrát se holky rozdělily do skupin a čekala je hra na ostrov. Okolo klubovny měly rozházené různě barevné papírky-na každém bylo jedno slovo, které bylo součástí otázky. Každá otázka byla napsána jinou barvou, holky to měly dát dohromady a poté se vydat pro získání odpovědí. Měly tam dotazy typu: Jak se jmenuje paní z informačního centra?, Co dávají zítra v kině?, Kdy má Tínek narozeniny?...dříve se vrátila družina Ztroskotanců, a jelikož měla i většinu správných odpovědí, získala další část ostrova.

Ještě než jsme se o týden později mohly sejít na druhé červnové družinovce, čekaly šest z nás od 5.6. do 7.6. krajské závody v Jinolicích u Jičína. Já, Papája, Danča a Káťa jsme jely přímo závodit a Bára s Týnou jako nepostradatelný doprovod a psychická podpora. Celý závod, který měl tři části, probíhal v sobotu. Ráno nás čekal „modul Brány“, který spočíval v tom, že bylo pět různých disciplín a my si vybraly, která z nás kam půjde. Bylo tam přepalování provázku, logické myšlení (neboli hlavolamy), znalost přírodnin, kajak a lukostřelba. Po obědě nás čekala druhá část a to Závod. Vyfasovaly

jsme mapku, dostavily se na jedno ze stanovišť, které se stalo naším startovním a zároveň cílovým a mohly se vydat na cestu..Čekaly nás krizové situace, hledání informací, první pomoc, týmové řešení, pozorování a všímavost, orientace v terénu a dokonce i raft. Potom následovala večeře a hned po ní závěrečná část -Výprava. O té se nebudu rozepisovat -jen zmíním, že nás čekala cesta do Jičína a trasu jsme si mohly zvolit jakoukoliv. Zpátky nás odvezl autobus a tak jsme se asi v jedenáct večer vrátily utmáčené a opět celé promáchané, jelikož počasí přes celý den nebylo zrovna ideální, z celého dne zpět do chatky. V neděli nás čekala už jen snídaně a závěrečný nástup s vyhlášením výsledků. Hlídek skautek bylo osm a abych pravdu řekla, tak jsme si moc nevěřily, protože se nám nedařilo až tak podle našich představ. Nakonec jsme však skončily na čtvrtém místě a tak jsme jely domů vcelku spokojené:-)

Další den -v pondělí 8.6. -se nás sešlo málo. Zuzka si chtěla splnit dalších pár bodů nováčkovské zkoušky a tak zatímco jsem to s ní probírala, ostatní tři holky luštily různé šifry okolo klubovny a bavily se podle svých představ. Na závěr si chtěly zahrát ještě jen tak v rychlosti drobnosti typu Čáp ztratil čepičku, a tak se i trochu vyblbly.

Na předposlední schůzce nebyla účast o moc slavnější -holky byly na různých školních výletech nebo se snažily dohnat ve škole, co se dalo, ale přece jenom už se dala hrát další hra na ostrov. Na jednom místě byly rozházeny papírky s čísly, z jejichž druhé strany byl obrázek. Bára jim řekla vždycky nějaké číslo a ony měly najít čísla, které dávaly dohromady součet toho řečeného čísla, zapamatovat si obrázek u jednotlivých čísel a přijít nám to říct. Takže například když se řeklo 216, tak mohly říct: 100-sněhulák + 99-list + 1-strom + 16-čtverec. Kdo přišel jako první, dostal nějakou otázku, kterou si zapsal. Tato hra se nestihla celá a tak měly holky zjistit odpovědi do večera a dát buď mně nebo Báře do osmi vědět. Nakonec vyhrála družinka červených.

Co se dělo na poslední schůzce vám bohužel neřeknu, protože i mě čekal školní výlet, a tak jsem tam nebyla. Jelikož to však byla schůzka poslední, tak si ji holky pod vedením Týny určitě řádně užily...

Na závěr nezbývá než se rozloučit, popřát vám všem, aby vám vyšly vaše prázdninové plány, tak jak si přejete a pracujícím, aby jim to v práci aspoň utíkalo...no a samozřejmě aby se i všechny tábory vydařily...ale o tom třeba zase příště...

Hamča

ODDÍL MOHYKÁNŮ

Červnová sekvence schůzek začala pro kmen Mohykánů 5.6.2009. Protože bylo venku až příliš hezky na zahálení v klubovně, vyslali jsme kluky do terénu. Za úkol měli zjistit, popř. donést odpovědi na asi 10 otázek typu: Kdy se narodila Bára?, Kolik lidí jede na tábor?, Co dávají dnes v kině? apod. Kluci průběžně přibíhali a zase odbíhali, aby své odpovědi ještě zdokonalili. Okolo šesté hodiny večerní, kdy už většina odpovědí byla správná, jsme schůzku slavnostně ukončili pokřikem a šli jsme domů.

Druhou červnovou schůzku jsme pojali drobátko sportovně. Po zapsání docházky jsme vzali basketbalový míč a odešli jsme za gympl na hřiště. Tam

jsme se rozdělili na dva týmy a začali jsme hrát. Zhruba okolo půl šesté, kdy se přestalo počítat skóre a hra se zvrtila v rugby, jsme zápas ukončili. Na odchod domů bylo ještě brzy, a tak jsme si zahráli vyřazováka a až okolo šesté jsme vyrazili směr domov.

Jelikož nejen sportovními hrami skaut jest živ, další schůzku jsme si vyzkoušeli simulací přežití ve špatném počasí. Celý den bylo zataženo, a tak jsme vzali cely a šli jsme na Novohrajdou vyzkoušet naši schopnost postavit stan. Chvilí po začátku stavění začalo dost foukat a taky pěkně pršet. Někteří šťastlivci, co už měli postaveno se schovali do svých výtvorů, jiní teprve hledali vhodné místo na stan, takže dost zmokli,

a někteří využili jako přístřešek blízký les. Jelikož déšť nemínil ustát, rozhodli jsme se, že stany zbouráme a v celtách-pláštěnkách jsme vyrazili ke klubovně. Tam jsme cely hodili sušit do skladu a schůzku jsme předčasně ukončili.

Poslední schůzku před táborem jsme měli naplánovaný velký úklid klubovny a informování o stavění a tábore. Snad kvůli úklidu, snad kvůli tomu, že na většině škol dávali vysvědčení, nikdo nedorazil. Pouze Standa přišel pro papíry ohledně tábore a potom s omluvou odešel. Pouze MM a Tinek vydrželi na schůzce až do konce, tj. do 18:00 h.

ODDÍL OLDSKAUTŮ

OLDSKAUTSKÝ VÝLET NA SKALKU

V úterý dne 16.6. 2009 si náš klub oldskautů vyrazil na výlet na Skal-ku, ke Studánce a do Mastů.

Na místo jsme se dopravili auty společně s bratry okolo 14. ho-diny. Bylo nás dohromady 13. Nejdříve jsme šli do kapličky u Studánky, kde nám udělal před-nášku místní kronikář Karel Petr.

Při besedě jsme se dozvěděli mno-ho zajímavých, nám neznámých, věcí. Například kde byl dříve most a brod na Zlatém potoce. Bylo to opravdu velmi poutavé.

Potom jsme se podívali na skalec-kou náves a byli jsme poučeni o historii obce. Viděli jsme dokonce i vodníka, který si šije boty. Všimli jsme si, že je Skalka velmi krásná, čistá a upravovaná obec.

Odtud jsme jeli společně do Mas-tů na chalupu, kterou skauti velmi

dobře znají. Tam jsme si opekli kanadské růže (špekáčky) a po-besedovali u ohně. Bohužel nám pohodu překazil černý mrak s při-cházejícím deštěm. Uchýlili jsme se proto do chaty, kde jsme si vy-pili kávu a pojedli nějaké zákusky. Byl to velmi krásný výlet, škoda jen, že jsme museli všichni zpátky domů.

Jindřiška Polzerová

STALO SE NEDÁVNO

TÁBOR OZ 2003

4. DEN

V době, kdy většina tábo-
ra měla ještě půlnoc, sportov-
ci měli na plánu běh, a tak
běželi... Vrátili se těsně před
budíčkem. Ten dnes díky Je-
žourovi zazněl z klarinetu. O
pět minut později byl nástup
a po něm tradiční rozcvička,
kterou měla ve svých rukou
Skotík. Chtěly jsme se sice jít
umýt do řeky, ale byla opět
špinavá. Tak jsme si jen vy-
čistily zuby a šly na ranní
nástup. Ke snídani byly vý-
borné, křupavoučké koblihy
a po nich škrábání bram-
bor. Dopolední program byl
oddělený. Kluci hráli v lese
jednu z Otových šílených her
–Švýcarsko! My jsme zatím
vyráběly INDIÁNSKÉ STA-
VY. Až budou hotové, tak si
na nich budeme moci utkat
nějakou dečku.. Tak jsme se
rozdělily na dvojice a trojici.
Každá dvojice se teď snažila posta-
vit si svůj stav, ale do oběda to ni-
kdo nestihl –takže příště!

Po obědě (slepičí polívka, lun-
chmeat + brambory + zelný salát)
následoval polední klid a po něm
..... MORIE.

Do ní jsme se museli dostat přes
bránu, kterou hlídal starý trpaslík.
Aby nás do Morie pustil, museli
jsme mu říct heslo. To jsme (po lo-
gické úvaze –na základě Ježourova
čtení) sestavili z šesti šifer, které byly

schované pod azimuty. Když
jsme mu heslo řekli (podařilo
se to pouze 2 družinám), po-
slal nás na rozcestí s hákem,
kde jsme sledovali papírovou
stopu až ke GLUMOVÍ. Po
třech správně zodpovězených
otázkách jsme si vylovili (z
pěkného humusu) vajíčko se
zprávou –vraťte se do tábora.
Tam jsme dostali svačinu a
pak následovaly opět kluby...
K večeri jsme si dali chleba
se sýrovou pomazánkou a
potom...večerní nástup. Tam
celý tábor děkoval za dnešní
úžasnou hru, ale hlavně za
božského GLUMA, kterého
ztvárnil Otík. Ještě jednou
UMÍ!!! Po večeri byl opět od-
dělený program: kluci hráli
zase nějakou hru a my jsme
se snažily nastříhat proužky
látky na naše stavy. U toho
Hanka s Lenorkou hrály na
kytary a když už nás moc klu-

ků otravovalo, tak jsme šly raději
spát! Moc jsme se však nevyspa-
ly, protože byla dost drsná móóó
strašidelná noční hra!!!

Hamina

POZVÁNKY

Vegáč 2009 oslavný 20. výročí táboření na Orlickém Záhoří

Vážení příznivci „aktivního“ zahálení, také letos proběhne na Orlickém Záhoří týdenní kurz vegáčování. A protože je to již 20 let, kdy se jelo na „naší“ louku poprvé, rádi bychom, abyste přijeli v co nejhojnějším počtu. Ničeho se nebojte, podle fotek se třeba poznáme ☺ Děti všeho věku vítány.

Termíny, program:

2. - 12. srpna 2009	na louce v Orlickém Záhoří
2. - 9. srpna	vegáčování, výlety, sport, oheň, běh přes Yukon, saunování, koupání v řece, hry pro děti, barbecue, houby, borůvky, klid'ánko, pohodička
10. - 12. srpna	bourání a balení bez klid'ánka, s pohodičkou

Kdo nemůžete přijet na celý vegáč, **hlavní oslavný víkend bude od 7. do 9. srpna, se vzpomínkovým ohněm v sobotu 9. srpna !!!**

Hlavními promotory jsou jako obvykle rodiny Poláčkova a Pavlova, zváni jsou všichni aktivní i vysloužilí činovníci Junáka v Dobrušce a další spřízněné duše. Co nejsrdečněji zveme také všechny, kteří se jako děti zúčastnili některého Záhořského tábora od roku 1989.

Stravování společné v táborové kuchyni (pro předem nahlášené), nebo každý jak se zařídí (pro nenahlášené).

- Účastnický poplatek:**
2.- 9. srpna 2009	
100 Kč/osobu/den	– plná penze, zajištění zázemí
nebo 30 Kč/osobu/den	– kempovací poplatek pro samostrávníky
+ příplatek 50 Kč/osobu v případě barbecue	
+ další „extra“ požitaviny si platí každý podle spotřeby	
10.-12. srpna 2009	pro všechny aktivní makače, bourače a stavěče vše zdarma

Prosíme všechny zájemce o nahlášení účasti (počet osob na konkrétní dny) nejpozději do 19. července hlavním vegáčům, aby mohlo být zajištěno jídlo a zázemí. Platí se až na místě.

Vašek PAVEL, tel. 603 527 193, email vaclav.pavel@upol.cz
Petr POLÁČEK, tel. 602 403 669, email jana.polackova@worldonline.cz
Jana POLÁČKOVÁ, tel. 723 539 100, email jana.polackova@worldonline.cz

ROZHOVOR S ...

TÁBOROVÝMI KUČAŘKAMI

DANA FRIEDOVÁ

1. Jak ses dostal(a) do táborové kuchyně? Chtěl(a) jsi tam, nebo to bylo z nutnosti?

Když se po roce 1989 zase začalo skautovat, věděla jsem, že chci být u toho, ale že jako uča nepovedu oddíl. A protože ráda vařím, hned jsem se nabídla Meddymu jako kuchařka. Byla to tedy nutnost, ale vždycky jsem si ji pochvalovala. Nějak si ty prázdniny bez tábora nedovedu představit.

2. Po kolikáté jedeš na tábor vařit? Těšíš se na to?

Snažila jsem se to spočítat – byly to skoro všechny tábory na Mastech, a to jak na louce (do povodně 1998), tak i s Medátky v chalupě. Myslím si, že to letos bude po jedenácté. A těším se jako vždycky moc. Každému říkám, že si jezdím nad hrnce čistit mozek.

3. Chystáš nějakou specialitu v jídelníčku, nebo budeš vařit jen vyzkoušené táborové klasiky?

Já jsem taková kuchařka domácí, spíše maminkovského typu. Vařím svá oblíbená a osvědčená jídla – polívečky, bavorské vdolečky (o těch loňských se mi pořád ještě zdá, smažily jsme je s Lídou asi pět hodin), dukátové buchtičky, rajská omáčka, kvěťákové placičky a tak. Nemyslím, že bych letos experimentovala.

4. Myslíš si, že dobrá kuchyně přispívá k celkové náladě v táboře?

Prožila jsem jako dítě i dospělá spoustu táborů a poznala jsem, že dobrá kuchyně je základ, protože když skautíkovi chutná, zapomene

třeba na to, že už týden prší nebo že se mu stýská a těší se na každé další jídlo. U malých táborníků to platí trojnásob.

LÍDA MATOUŠKOVÁ

1. Jak ses dostal(a) do táborové kuchyně? Chtěl(a) jsi tam, nebo to bylo z nutnosti?

Mně se v táborové kuchyni vždycky líbilo, zvlášť v té klasické na louce u tábora. Práce v kuchyni mě baví a tak dělám pomocnou kuchařku v tandemu s Danou.

2. Po kolikáté jedeš na tábor vařit? Těšíš se na to?

Těším se, s Medátky je to fajn. Po kolikáté? To ani nevím.

3. Chystáš nějakou specialitu v jídelníčku, nebo budeš vařit

jen vyzkoušené táborové klasiky?

Jídelníček chystá Dana, ještě nevím, co vymyslela letos. Rozhodně to budou samé „mňamky“.

4. Myslíš si, že dobrá kuchyně přispívá k celkové náladě v táboře?

To je jasná věc, zvlášť u těch malých. Ti větší ocení kvantitu a když si vaří sami, tak dají přednost jednoduché přípravě. Ale dobrůtky mají rádi všichni. Tak přeju všem dobrou táborovou chuť!

JANA POLÁČKOVÁ

1. Jak ses dostal(a) do táborové kuchyně? Chtěl(a) jsi tam, nebo to bylo z nutnosti?

Když jsme jeli poprvé v roce 1989 na Záhoří, měli jsme 8 dětí a byli jsme na ně sami dva s Petrem. Program jsme dělali společně, ale kdo bude mít na starost vaření bylo hned od začátku jasné – udržování ohně a příprava jídla byla moje starost. A tak jsem se z nutnosti k mé velké radosti :-) ocitla v táborové kuchyni.

2. Po kolikáté jedeš na tábor vařit? Těšíš se na to?

Těším se na to moc a jedu po hodněkrátě. Ale přesné číslo fakt nevím. Těším se na krásnou kuchyň (=nové osmimetrové týpí z loňska), nové vařiče a nové várnice na čaj. Nejvíc mě ale potěší

spokojení táborníci.

3. Chystáš nějakou specialitu v jídelníčku, nebo budeš vařit jen vyzkoušené táborové klasiky?

Právě jsem se vrátila z Kanady, kde jsem často jedla výborné lososy. Pokud děti v Orlici nějaké naloví, hrozně ráda bych dělala lososí steaky :) Jinak se budu držet vyzkoušené táborové klasiky a pokud nějaká specialita, tak to bude překvápko.

4. Myslíš si, že dobrá kuchyně přispívá k celkové náladě v táboře?

Určitě. Např. borůvkové knedlíky nejen zasytí, ale i pobaví. Obzvlášť když v nich táborník k radosti ostatních nenajde borůvky, ale třeba kus dřeva.... Je vyzkoušené, že taková čočková polévka

také dokáže dost dobře „povznést“ táborovou atmosféru. Nejhorší je promrzlý, unavený a ještě k tomu hladový táborník. Vynasnažím se, aby to poslední nebyla pravda.

MARTINA ŠKOLNÍKOVÁ

1. Jak ses dostal(a) do táborové kuchyně? Chtěl(a) jsi tam, nebo to bylo z nutnosti?

Jak se to vezme, asi obojí. Kuchařku potřebovali a já jsem si říkala, proč ne, bude to zkušenost a snad i zábava.

2. Po kolikáté jedeš na tábor vařit? Těšíš se na to?

Letos to bude podruhé. Už ale vím, do čeho jdu. Těším se určitě. Hlavně taky kvůli tomu, že budu moci být na Záhoří.

3. Chystáš nějakou specialitu v jídelníčku, nebo budeš vařit jen vyzkoušené táborové klasiky?

Zatím popravdě moc nevíme, co budeme vařit. Teprve se budeme scházet a dávat to dohromady. Spíše se ale budeme držet klasik, možná i nějakou tu novinku a specialitu zavedeme, uvidíme.

4. Myslíš si, že dobrá kuchyně přispívá k celkové náladě v táboře?

Rozhodně ano. Když se člověk dobře nají, je určitě spokojenější a v lepší náladě. Třeba na minulém táboře jsme to neodhadly s chlebem a jedl se skoro neustále. Děcka přicházela do kuchyně a otrávená říkala: „ Zase chleba“ :)

Moje fungování na táboře coby kuchařka bylo způsobeno tím, že na místa vedoucích přišli mladší a shopnější, prací ve školství neoporebovaní vedoucí a já jsem tudíž nemusela zapojovat síly přípravou programu pro děti. Zároveň jsem ale nechtěla po letech strávených každoročně na nádherných místech s dobrou partou kamarádů přijmout skutečnost, že bych na tábor nejela vůbec. A tak jsem nabídla své síly do kuchyně. Zůstala jsem tak součástí táborové rodiny. Když jsem pak měla své vlastní děti, tak ani jiná práce, než kolem táborové kuchyně ani nepřipadala v úvahu. Letos z vám známých důvodů na tábor nepojedu, takže svou ruku ke kuchařskému dílu můžu přiložit až na vegáči. Do táborové kuchyně se na plný úvazek určitě vrátím, hned jak to půjde. Dobrou chuť na všech letošních tábořích všem přeje Efka

UZÁVĚRKA ČÍSLA ...

NEDĚLE 23.8.2009

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE ...

ZAČÁTKEM ZÁŘÍ

- články a fotky z jednotlivých táborů
- reportáž o výročním Vegáci
- další tradiční rubriky a tipy
- a mnoho dalšího ...

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA:

Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz

Petr Beneš - bena.kamzik@seznam.cz

Pavčina Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz

Veronika Štaffová - cga@seznam.cz

PŘISPĚLI:

Lenka Slavíková, Hana Benešová, Ondřej Němeček, Petr Lukášek, Jiří Štaffa, Jindřiška Polzerová,

FOTOGRAFIE:

Jiří Štaffa, Lenka Slavíková,

JAZYKOVÁ KOREKTURA:

Pavčina Čiháčková

OBÁLKA (FOTOGRAFIE):

Západ slunce OZ

Přítel je někdo, s kým nemusíš nic dělat a přesto tě to baví.